

Ayasofya camii baş imamlığına atanmış ve daha önce görevinden ayrılmış/alınmış Mehmet Boynukalın attığı tweetlerle gündemde; lakin kullandığı dil bir başka. Müslümanlıkta her geçen gün büyüyen bir temsil sorunu var. Önce şu tespiti yapalım; İnanç retorik değildir. İnanç başkalarının hayat felsefelerini hedefe alan açıklamaları yapmak değildir. İnanç politik hesapların içinden ona buna sataşmak hiç değildir. İnanç yaşanan bir olgudur. Sahibinin tüm davranışlarına yansımaları gereken etik ve estetik bir üsluptur. Kuran ayetleri son derece çok açık;” Yapmayacağınız şeyleri niçin söylüyorsunuz? Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz Allah katında çirkin bir davranıştır.” (Saf/2-3) Örneklerini her yerde gördüğümüz buyurgan saldırgan, çirkin din söylemi ve onun oluşturduğu ideolojik dindarlık dine son derece zarar vermektedir. İslam am kültüründe neyin din, neyin ahlak, neyin örf-adet, neyin hukuk, neyin siyaset olduğunu çok açıktır. Ahlaki ilkelerle asla yüzleşmek istemeyen densizlerin sayısı her geçen gün artıyor. Siyasal ve makamsal çıkarlar uğruna dinin bizatihi kendisi olan kavramlar yerle bir ediliyor. Evet din adalettir. Din hakkaniyettir, din merhamettir, din sevmektir; yani din kısacası güzel ahlaktır. Bir dine ahlak yoksa o din, din olmaktan çıkar. En başta gençlerimizin attıkları tweetleri bir okuyun; “ din ahlak vermez” ya da “ ne kadar dindar gördüysek hepsi ahlaksız” gibi bir algı hakim ve bu algı her geçen gün büyüyor. Peki vebal kimin? Yıkma, yok etme, harabeye çevirmek bu kadar kolaydır işte; ancak haydi gelin yapalım kalpleri, onaralım gönülleri, arındıralım zihinleri desek, inandırabilecek miyiz?

“ Mümin güvenilir insandır, elinden ve dilinden kimseye zarar gelmeyen insandır” demesi kolay, lakin dildeki davaya elde hüccet-ü burhan gerek.

Asıl olan Peygamberin Muhammed-ül Emin olduğunu anlatmak değildir, asıl olan Muhammed-ül Emin olmaktır .Hz, Ömer’den bahsedip, öyle adildi ki, devletin mumunu söndürür, kendi mumunu yakar ve özel işleri öyle görürdü demek değildir din; belli makam ve mevkilere gelindiğinde adaletle ve hakkaniyetle hareket etmektir. En küçük bir haksızlığa bile izin vermemektir. İslam barıştır demenin hiçbir esprisi yoktur. Bir Müslüman olarak herkesle barışık olmadığınız sürece. Bu da yetmez, barış ve refah ortamı için üzerinize düşen görevi yapmak zorundasınız.

Barış ortamı, herkese namaz kıldırarak, oruç tutturarak, kadınları tesettüre sokarak, her kişiyi kendiniz gibi inandırmaya çalışarak oluşmaz.

Kaldı ki, Allah’ın böyle bir muradı yok. Ama yeryüzünü fesada uğratmadan barış içinde yaşamayı tüm insanlığa emrediyor. Böyle bir yaşamın parametreleri çok açık bir şekilde bellidir. Evrensel ahlaki ilkeleri ve hukuku hakim kılmak.

Bunu şöyle bir fomüle edebiliriz; Bireylerde güzel ahlak, devlet işleyişinde liyakat ve adalet. İşte böyle bir ortamda İslam kendine yer bulur ve gerçek dindarları yetiştirir. Hz. Peygamber’ e bir sahabe sorar;

Ey Allah’ın Elçisi bana öyle bir şey söyle ki, senden başka kimseye İslam hakkında soru sormama gerek kalmasın.

Hız. Muhammed’in verdiği cevap tam da İslam dininin aksıdır.

Allah’a iman ettim de, sonra da dosdoğru ol! der.

Kıymetli okuyucularım bizler de elbette Müslüman bir Ülke de yaşıyoruz. Kuranın ve peygamberinizin de dediği gibi; herkes inancında elbette serbesttir, Din de “ zorlama yoktur. Kimseyi de inancından dolayı da eleştirmeye de hakkımızın olmadığını bilelim. Kalın Sağlıcakla!